

[Justitsministeren.]

kelse som Forsvarer, der efter Krigsforbryderloven kun vil gælde de beskikkede Forsvarere ved Københavns Byret, er derfor ved Lovforslaget foreslaaet udvidet til ogsaa at gælde de beskikkede Forsvarere i den Retskreds i Provinsen, hvor Retten sættes.

Jeg skal tillade mig i øvrigt at henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget og skal med de Udtalelser, jeg her er fremkommet med, anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af forskellige Forbrugsafgifter.*

I Forbindelse med den i Fjor trufne Landbrugsordning gennemførtes der ved Lov af 14. August 1946 om midlertidige Forbrugsafgifter en Forhøjelse dels af Afgiften paa Omsætningen af stærke Drikke paa Restaurationer, dels af Tillægsafgiften paa Spiritus.

Som det vil fremgaa af Bemærkningerne til nærværende Lovforslag, blev Restaurationsafgiften forhøjet fra 25 til 35 pCt., der dog fra 1. Januar i Aar blev nedsat til 33 $\frac{1}{3}$ pCt., samtidig med at Omsætningsafgiften af stærke Drikke ved Salg til Restaurationer blev forhøjet fra 19 til 22 $\frac{1}{2}$ pCt., og Tillægsafgiften paa Spiritus blev forhøjet fra 27 Kr. til 34 Kr. pr. l af 100 pCt. Spiritus.

Der kan ikke for Øjeblikket siges noget om, hvilke Udgifter der i Anledning af det kommende Høstaars Landbrugsordninger vil blive paaført Statskassen. Det er derfor ikke muligt at beregne, hvilke Indtægter man faar Anvendelse for til saadanne Formaal. Da der imidlertid maa regnes med Udgifter til nævnte Formaal, og da Tiden i øvrigt ikke er inde til Nedsættelse af nogen Afgift, foreslaas det ved nærværende Lovforslag, at de nuværende Afgifter — det vil sige Afgifterne med de nugældende Satser — forlænges indtil Udgangen af Finansaaret 1948—49.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af Optagelse af Statslaan i Den internationale Bank for Genopbygning og økonomisk Udvikling.*

Som det vil erindres, bemyndigedes Finansministeren ved Lov af 4. Juni i Aar til at optage et Laan paa indtil 50 Mill. Dollars i den nævnte Bank, dog at de nærmere Betingelser skulde godkendes af Finansud-

valgene. Dette er sket den 29. August, og Lovens Fordringer er dermed opfyldt. Imidlertid har man fra Den internationale Banks Side ønsket, at selve Rigsdagen skulde godkende Laanekontrakten, og en Bestemmelse herom er indføjet i Kontrakten (Artikel XI § 1). En tilsvarende Fremgangsmaade er ogsaa fulgt for Bankens øvrige Laantagere, Frankrig og Holland.

Da den endelige Aftale med Interbanken om Laanet blev truffet den 22. August i Aar, var der forløbet ca. 10 Maaneder, siden Danmarks Laaneansøgning blev indledet, men de egentlige Forhandlinger begyndte dog først i Januar Maaned d. A.

Som Grund til, at Forhandlingerne har været saa langstrakte, kan nævnes flere forskellige Forhold.

Interbanken er en ny Institution, der først er i Færd med at opbygge sin Organisation. Banken skal ifølge sine Statutter sikre sig, at de Laan, som den giver, udelukkende anvendes til Gennemførelse af Planet, der tjener Genopbygningen og den økonomiske Udvikling. Den er endvidere en international Institution, der paa den ene Side maa bestrebe sig for at bevare den af Medlemmerne tilvejebragte Kapital, samtidig med at de laantagende Medlemmer i Princippet behandles ens, medens den paa den anden Side ved en forsigtig Udlaanspolitik maa styrke sin egen Kreditværdighed, specielt under Hensyn til de Laan, Banken selv maa optage.

Fra dansk Side var man fuldt paa det rene med disse Forhold og var klar over, at en Laanekontrakt med Interbanken maatte afvige betydeligt fra de Kontrakter, der afsluttes med private Banker. Man var navnlig ogsaa opmærksom paa, at Danmark som Medlem af Interbanken selv var interesseret i Bevarelsen af den Kapital, der er tilvejebragt ved fælles Indskud, medens Danmark som Laantager var interesseret i at kunne disponere saa frit som muligt over Provenuet af et eventuelt Laan.

Selv under Hensyntagen hertil fandt Finansministeriet dog, at nogle af de Betingelser, der var foreslaaet i de første Udkast fra Bankens Side, var mere vidtgaende end nødvendigt, og at de i for høj Grad vilde gribe ind i vor Handlefrihed. Herom blev der forhandlet indgaaende med Banken, idet man holdt sig i nøje Kontakt med Holland, der samtidig forhandlede om et Laan i Banken. Resultatet blev, at man naaede til Enighed om en Formulering, som kunde accepteres fra begge Sider, og paa dette Grundlag blev der oprettet Kontrakter baade med Holland og Danmark.